

Paasaläkitus Issanda aastal 2020

"Seesinane päev on kuulus ja püha päev; kõigi pühade püha ja kõigi rõõmude rõõm...."

Kristus on üles tõusnud!

Pühitsetud valitsejad Tartu piiskop Eelija ning Pärnu ja Saare piiskop Aleksander,
Meie südamele armsad Saarema skiitaülem ja nunnad,
kallid vennad ja õed Kristuses, meie püha Eesti kiriku liikmed!

"Kõigi pühade püha"... just nii rõhutab tänase kaanoni kaheksas laul seda, et paasa on kirikuaasta kõige keskem ning olulisem püha. Kristus on üles tõusnud, hüüame me rõõmsalt. Nüüd on kaunis paasa, Issanda paasa, helge paasa, valguse salasus, mida Kolgata pimedus ei suutnud kustutada.

Paasaga saabub meisse sädelev jumalik valgus, mille toob jumalik Päästja, et meie pattude pimedus saaks täiesti võidetud.

Sest meie ülestõusnud Issand on armastuse Jumal, võitja Jumal, kes võtab enese kanda kogu inimkonna kannatuse selleks, et see ületada, mitte, et sellele alistuda. Ta võitleb selle maailma vürsti, pimeduse jõu vastu. Tema ainsateks relvadeks on veenmine ja halastus. Ta tunneb kõigi kannatusi isiklikumalt ja sügavamalt kui kannatajad ise.

Tänavusel paastuajal tundub, nagu oleks terve inimkond ja terve maa jäetud pimeduse võimu alla, koroonaviiruse õhnestada. Kõik on korraga muutunud õrnaks ja haavatavaks ning meie ruumi ning liikumisvabadust piirab suure nakkuseoht. Nagu ütleb omal ajal katku kohta hästi prantsuse luuletaja Jean de la Fontaine: "Kõik ei surnud, aga kõiki lõi see valusalt". Haigus ei tunne piire ega nahavärvi. Vastupidi, ta räägib meie kõigiga samas keeles - mure ja ärevuse keeles. Hoolimata sellest, et see viirus tuli hävitava eesmärgiga, ei suuda ta siiski kuidagi kahandada meie tõelist usku Jumalasse ega takistada neil, kes kõigest hingest soovivad ja ennast hoolega ette valmistavad, osa saamast armulaual Kristuse ihust ja verest. Nõnda eraldab ta vaid terad sõkaldest ning näitab sügavat kuristikku hea ja kurja vahel.

Kui kogu sellele viletsusele, mis proovib maailma allutada, leidub vastumürki, siis on see eelkõige palve ja seejärel ühtekuuluvus teistega. Ühtekuuluvus, mis Ghana kardinali Turksoni sõnade kohaselt aitab meil näha teist - teist inimest, rahvast või rahvust mitte kui vahendit millekski, vaid kui kedagi, kes on meie sarnane ja kes meiega koos võtab osa elu pidusöögist. Pidusöögist, millest Jumal on kutsunud osa saama kõiki inimesi.

See elu pidusöök ongi paasa ja tema salasus, milleks on and ja teenimine. Just selles peitub suur uudsus, mida pakub meile täna hommikul jumalik Ülestõusnu. Uudsus, mida me ei saa ise välja mõelda ega avastada. Uudsuse, mis tõuseb hiilates paasaööl hauast, on kõige kõrgem armastus ise meile täielikult ja tasuta andnud. Selle on andnud meie elav Jumal, kes on osadus, õrnus ja mõõtmatu ohverdus.

Meenutagem püha Pauluse sõnu tema kirjast roomlastele (8:38-39): "Sest ma olen veendunud, et ei surm ega elu, ei inglid ega peainglid, ei praegused ega tulevased, ei väed, ei kõrgus, ei sügavus ega mis tahes muu loodu suuda meid lahutada Jumala armastusest, mis on Kristuses Jeesuses, meie Issandas".

Just seda kuulutab kirik täie veendumusega täna hommikul: ta kutsub meid kõhklemata tähistama surma surmamist ja igavese elu algust, sest üles on tõusnud Kristus - meie vanemate Jumal, kes ainsana suutis võita kurja vastupanu ja kuivatada meie pisarad. Ainult Tema võib kiskuda maha katte ja näidata, et kurja võim on võidetud. Ainult Tema teab seda saladust, sest on tõsi, et Issand Jeesusel, surma võitjal, on ainult üks soov: anda ikka ja alati meile, keda Ta armastab, oma elu. Kuulutagem seda valjul ja kindlal häälel: ei ole suuremat armastust!

Armsad vennad ja õed!

Ärge kartge enam midagi, sest Kristus võitis surma. Kui me usume Temasse, siis me näeme elu, me laseme seda teistel näha ja avastada ning jagame seda teistelegi.

Tõesti on üles tõusnud

Issanda ülestõusmispühal
19. aprillil 2020

+Stefanus,
Tallinna ja kogu Eesti metropoliit,
Püha Sinodi esimees